

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Siam and the League of Nations : modernization, sovereignty, and multilateral diplomacy, 1920-1940

Hell, S.M.

Citation

Hell, S. M. (2007, October 31). *Siam and the League of Nations : modernization, sovereignty, and multilateral diplomacy, 1920-1940*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/12395>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/12395>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Samenvatting

Deze studie analyseert de betrekkingen tussen Siam en de Volkenbond tussen 1920 en 1940. Zij duidt het beleid van Siam ten opzichte van de Volkenbond als een hoeksteen van Siams buitenlands beleid en een belangrijk onderdeel van de binnenlandse modernisering tijdens de zesde, zevende en achtste regeerperiodes van de Chakri-dynastie. Daarmee voegt deze studie een cruciale multilaterale dimensie toe aan de bestaande historische analyse van de Thaise buitenlandse betrekkingen gedurende de eerste helft van de twintigste eeuw. Het proefschrift betoogt dat Siams lidmaatschap van de Volkenbond een belangrijke rol speelde bij de modernisering van dit land, het bevestigen van de heerschappij van de elite en het bereiken van volledige soevereiniteit.

De studie richt zich met name op de jaren van 1920 tot 1940 en brengt Siams lidmaatschap van de Volkenbond op de voornaamste gebieden van interactie uit de brede scala van multilaterale beleidsterreinen in kaart. Het proefschrift maakt gebruik van uitgebreide primaire bronnen die voorheen nog niet zijn geraadpleegd; het gros van deze bronnen bevindt zich in het Thaise Nationaal Archief te Bangkok en het Archief van de Volkenbond bij het Europees Hoofdkwartier van de Verenigde Naties te Genève.

Na een eerste inleidend hoofdstuk gaat hoofdstuk 2 na hoe Siam als een van de eerste toetrad tot de Volkenbond als gevolg van haar binnen- en buitenlandse beleid sinds de late negentiende eeuw en betrokkenheid bij de Eerste Wereldoorlog. Hoofdstuk 3 introduceert de basiskenmerken van Siams lidmaatschap van de Volkenbond, de hoofdrolspelers en algemene organisatorische en financiële aspecten; dit hoofdstuk verschaft bovendien een kort overzicht van 26 jaren interactie tussen Genève en Siam.

Van het grote scala van activiteiten van de Volkenbond worden vervolgens de vier beleidsgebieden geanalyseerd die het belangrijkste waren voor de onderlinge wisselwerking tussen Genève en Bangkok en de mate van invloed die de Volkenbond uitoefende op de beleidsbepaling van Siam. Hoofdstuk 4 bespreekt de rol van Siam in de internationale activiteiten van de Bond op het gebied van opiumcontrole. Het toont aan dat nieuwe internationale regels en veranderende houdingen ten opzichte van drugsgebruik een diepgaande invloed hadden op het binnenlandse en

internationale beleid van Siam. Dit hoofdstuk schenkt ook aandacht aan de enige conferentie van de Volkenbond die ooit gehouden werd in Siam, de Bangkok Conference on Opium Smoking in the Far East die in 1931 werd gehouden.

Hoofdstuk 5 richt zich op de veelvuldige activiteiten met betrekking tot de volksgezondheid, waarbij de Siamese diplomaten en regeringsfunctionarissen in contact traden met de Volkenbond. De Gezondheidsorganisatie van de Volkenbond treedt in dit hoofdstuk naar voren als een prominente partner van Siam bij het verbeteren van de volksgezondheid op uiteenlopende wijze zoals opleiden van doktwsrs, verbetering van hygiëne, beperking van epidemieën, quarantaines en maatregelen tot verbetering van de gezondheid van de plattelandsbevolking.

Internationale inspanningen om mensenhandel te beperken worden behandeld in hoofdstuk 6, waarin duidelijk wordt dat de Thaise elite gedwongen werd beleid te formuleren tegen mensenhandel ten gevolge van de door de Volkenbond uitgeoefende druk. Tevens laat het hoofdstuk zien dat Siam tot de eerste landen in de wereld behoorde, die de International Convention against Trafficking in Women and Children van 1921 ratificeerden.

Hoofdstuk 7 analyseert de rol van Siam in de internationale politieke conflicten waarbij de Volkenbond betrokken was. De door de Volkenbond ondernomen actie, of gebrek aan actie, bij de Japanse agressie tegen China, figureert prominent hierbij. Siam's onthoudingen van stemmen in de Volkenbond in 1933 en 1937 worden gereconstrueerd en in perspectief gebracht. Ook worden de sancties van Siam tegen Italië in 1935 en haar voorstel om de Sovjet-Unie uit de Volkenbond te zetten in 1939 besproken. Siam komt naar voren als een land dat, over het algemeen, betrokkenheid bij internationale conflicten zoveel mogelijk vermeed. Hiermee onttrok zij zich ook aan iedere verantwoordelijkheid die zij met betrekking hiertoe had als lid van de Volkenbond.

Tenslotte geeft hoofdstuk 8 een systematische opsomming van de bevindingen ten aanzien van de verschillende beleidsgebieden tijdens de volledige twee decennia tussen de beide wereldoorlogen. Dit hoofdstuk onderscheidt tien afzonderlijke maar onderling gerelateerde aspecten, die tezamen het belang van de Volkenbond voor Siam vormden. Het lidmaatschap van de Volkenbond speelde een sleutelrol bij de modernisering van de Thaise samenleving door de overheid: het verschaftte haar instrumenten, het rechtvaardigde acties, het bepaalde de agenda en het bood haar beloningen in de vorm van prestige en internationale erkenning. Het lidmaatschap van de Volkenbond speelde tevens een zeer belangrijke rol bij het bevestigen van de nationale soevereiniteit voor Siam tijdens de eerste helft van de jaren twintig van de twintigste eeuw: het lidmaatschap van de Volkenbond van het koninkrijk en de idealen die de Volkenbond vertegenwoordigde, voorzagen ambtenaren in Bangkok en Thaise diplomaten in het buitenland van een belangrijk pressiemiddel op Europese regeringen

om verouderde verdragen te herzien en in de jaren twintig volledige
soevereiniteit voor Siam te realiseren.

(Translation: Alexander Tetteroo).